

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213227351
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4213227351.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, v konaní zastúpený STRELÁK & PETKOV Advokátska kancelária Na vřšku 12, Bratislava proti žalovanému: S. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S. B. XX, G., o zaplatenie 274,- eur s príslušenstvom a iné

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 198,- eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 198,- eur od 18.9.2012 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh v časti prevyšujúcej sumu 198,- eur, v prevyšujúcej časti úroku z omeškania ako aj v časti zmluvnej pokuty z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 17,65 eur a náhradu iných trov konania vo výške 4,50 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu žalobcu.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 3 obchodných podmienok k zmluve o úvere č. 120120041 z 3.1.2012 v znení: " Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky" je n e p r i j a t e ľ n á .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 29.11.2013 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 274,- eur s 9% úrokom z omeškania zo sumy 274,- eur od 16.6.2012 do zaplatenia, na zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 46,20 eur za každý začatý mesiac omeškania, počnúc mesiacom jún až december 2012 a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o úvere č. 120120041 poskytol žalovanému úver vo výške 200,- eur za odplatu 76,- eur. Zmluvou sa žalovaný zaviazal celkovú sumu vo výške 276,- eur uhradiť 13 mesačnými splátkami, z toho prvé tri splátky po 1,- eur mesačne a zostávajúcich 10 splátok po 27,30 eur. Žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť neplnil včas, keď úhrnom zaplatil sumu vo výške 2,- eur, z ktorej ostatný raz zaplatil sumu 1,- eur dňa 20.2.2012. Keďže žalovaný bol v omeškaní s platením viac ako tri mesiace, žalobca bol oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. V podaní z 28.6.2012 žalobca upozornil žalovaného na uplatnenie práva na zaplatenie celého dlhu a podaním z 13.9.2012 žalovanému oznámil zosplatenie úveru dňom 15.6.2012. Žalovaný po zosplatení úveru nerealizoval žiadnu platbu. Žalobca si po započítaní úhrady

žalovaného vo výške 2,- eur uplatnil nárok na zaplatenie sumy 274,- eur (276 - 2) a podľa bodu 3 Obchodných podmienok si uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu po 6,60 eur mesačne od júna 2012 do decembra 2012, v úhrnej výške 46,20 eur.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu. Vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu.

Žalovaný vo svojej výpovedi poprel, že by sa pri uzatváraní zmluvy bavili so zástupcom žalobcu o jeho povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu alebo výške zmluvnej pokuty. Uviedol, že splátky platil do rúk zástupcu žalobcu, ale dôkaz o tom nemá.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120120041 z 3.1.2012 na formulárovom tlačive žalobcu označenom aj ako KEŠOVKA vyplýva, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 200,- eur s úrokom 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 14% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Za poskytnutie úveru si žalobca účtoval odmenu vo výške 18% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa zmluvy sa žalovaný ako dlžník zaviazal zaplatiť istinu vo výške 200,- eur a odplatu vo výške 76,- eur, a tak celková dlžná suma na úhradu bola vo výške 276,- eur, ktorú mal žalovaný uhradiť 13 mesačnými splátkami, a to prvé tri splátky po 1,- eur a nasledujúcich 10 splátok po 27,30 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN je pri splatnosti 13 mesiacov vo výške 45,66 eur. Podľa bodu 1. Obchodných podmienok na rube tlačiva zmluvy je RPMN vo výške 67,70%, pri splatnosti úveru 13 mesiacov. Podľa bodu 3 Obchodných podmienok pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania. Po dohode zmluvných strán je dlžník/spoludlžník povinný uhradiť paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % z poskytnutej istiny, najmenej 67,- eur, ktorá po dohode zmluvných strán nepodlieha vyúčtovaniu.

Žalobca predžalobnou upomienkou z 28.6.2012 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 82,90 eur do 5 dní od obdržania výzvy v hotovosti obchodnému zástupcovi, resp. do pokladne spoločnosti, resp. na špecifikovaný bankový účet, pričom ho súčasne v súlade s § 53 ods. 8 OZ upozornil, že po márnom uplynutí 15 dňovej lehoty bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky so zmluvne dojednanými sankciami. Prípisom z 13.9.2012 žalobca žalovanému oznámil zosplatenie úveru (spätne) k 15.6.2012 z dôvodu omeškania, pričom ho vyzval na úhradu sumy 333,80 eur, z ktorej suma 274,- eur predstavuje istinu, vrátane úroku a zmluvnej odmeny, suma 19,80 eur predstavuje zmluvnú pokutu a suma 40,- eur predstavuje účelne vynaložené náklady za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy.

Súd na danú právnu vec aplikoval ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1, 2 písm. f/, § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2011, § 52 a nasl. OZ, § 544 ods. 1, 2 OZ.

V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že spoločnosť žalobcu mala v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoniec aj podľa § 54 ods. 1 OZ veta prvá Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah zmluvných strán

posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ v znení účinnom od 1.7.2011 ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z..

Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi spoločnosťou žalobcu a žalovaným bola dňa 3.1.2012 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 200,- eur, pri cene úveru vo výške 276,- eur s tým, že žalovaný mal poskytnutý úver splatiť 13 mesačnými splátkami, a to počnúc 10. dňom po uzavretí zmluvy, pričom každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Prvé tri splátky boli dohodnuté vo výške po 1,- eur mesačne a vo výške po 27,30 eur v prípade ostatných 10 splátok. Zmluvné strany sa v súlade s § 565 OZ v bode 1 Obchodných podmienok dohodli na predčasnom zosplatnení úveru po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky.

Žalobca v danom prípade preukázal vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru k 15.6.2012 ako aj jej dovolenosť, keď žalobca preukázal existenciu dohody zmluvných strán podľa citovaného ustanovenia § 565 OZ ako aj žiadosť veriteľa žalovaného o zaplatenie celej pohľadávky a preukázal existenciu upozornenia spotrebiteľa podľa § 53 ods. 8 OZ na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti.

Podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/, zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2011 je aj údaj o f) dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

V danom prípade písomné vyhotovenie úverovej zmluvy z 3.1.2012 neobsahuje, na rozdiel od údaju o výške, počte a termíne splátok, údaj o konečnej splatnosti úveru. Pre absenciu podstatného údaju (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2011) zmluvy o spotrebiteľskom úvere je úverová zmluva uzavretá účastníkmi konania dňa 3.1.2012 bezúročná a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona. V danom prípade žalovaný čerpal úver vo výške 200,- eur, z ktorého podľa tvrdení žalobcu uhradil sumu 2,- eur. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru k 15.6.2012 dlh žalovaného na čerpanej sume istiny úveru predstavuje sumu 198,- € (200 - 2). Súd v tejto časti považoval návrh žalobcu za dôvodný.

Súd vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere skúmal ako predbežnú otázku platnosť dojednania o povinnosti žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov. Je evidentné, že formulár Obchodných podmienok na rube formulára Zmluvy o úvere z 3.1.2012, ktorý v bode 3. upravuje oprávnenie veriteľa - žalobcu požadovať od dlžníka/spoludlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania a upravuje povinnosť dlžníka uhradiť paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % z poskytnutého úveru, najmenej však 67,- €, bol žalobcom pripravený vopred. Žalobca individuálnosť dohody o zmluvnej pokute a paušálnej náhrade nákladov a ich výškach vo formulárovom tlačive žalobcu nepreukázal. S poukazom na § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom od 1.7.2011, je aj v tejto spotrebiteľskej veci daná zákonná domnienka, že zmluvné dojednania dohodnuté medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, pokiaľ dodávateľ nepreukáže opak. Žalobca v danom prípade opak nepreukázal, žalovaný existenciu dohody zmluvných strán o povinnosti žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu výslovne poprel, a tak súd konštatuje, že žalovaný štandardný formulár žalobcu, ako dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách, podpísal dňa 3.1.2012 bez možnosti ovplyvniť vopred pripravený text na predtlačí štandardného formulára žalobcu, s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich zmeny žalovaným, čo nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z činnosti

súdu je známe, že žalobca podmienku, na základe ktorej je spotrebiteľ povinný zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov používa vo všetkých Obchodných podmienkach zmlúv o úvere uzavretých so spotrebiteľmi.

Žalobca v tomto sporovom konaní ovládanom zásadou prejednávajúcou nevyprodukoval, podľa § 120 ods. 1 O.s.p., žiadny dôkaz preukazujúci skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka (povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade omeškania a paušálnu náhradu nákladov) bola so žalovaným dohodnutá prejavom vôle žalovaného, teda, že žalovaný mal možnosť ovplyvniť dojednanie o zmluvnej pokute a paušálnej náhrade nákladov v Obchodných podmienkach zmluvy o úvere. Vzhľadom na nemožnosť žalovaného ovplyvniť text zmluvných dojednaní v žalobcom vopred formulovanom tlačive Obchodných podmienok, súd zmluvné dojednanie o povinnosti spotrebiteľa - žalovaného - zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ v znení účinnom od 1.7.2011, ktorá je s poukazom na § 53 ods. 5 citovaného zákona neplatnou ako celok, preto je vylúčené prípadné moderovanie zmluvnej pokuty podľa ustanovenia § 545a OZ, ktoré nadobudlo účinnosť od 1.1.2008.

Súd v súlade s § 153 ods. 3, 4 O.s.p. vo výroku rozsudku určil, ktorú zmluvnú podmienku považuje za neprijateľnú.

Z činnosti súdu je známe, že obsahovo rovnaká zmluvná podmienka v obdobnej zmluve žalobcu už bola predmetom súdnej kontroly a súd ju (právoplatne) považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/301/2013 z 25.10.2013), ktorý rozsudok sú prístupný aj verejnosti na stránkach Ministerstva spravodlivosti SR www.justice.gov.sk <<http://www.justice.gov.sk>>.

S poukazom na § 53a ods. 1 OZ a citovaný právoplatný rozsudok je dodávateľ povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Žalobca sa domáhal aj zaplata 9% úroku z omeškania ročne zo sumy 274,- eur od 16.6.2012 až do zaplata. Žalobca si právo podľa § 565 OZ, teda predčasné zosplatenie úveru pre omeškание s úhradou splátok, uplatnil voči žalovanému prípisom odoslaným žalovanému dňa 14.9.2012, v ktorom oznamoval žalovanému zosplatenie úveru spätne k 15.6.2012. Žalovaný sa však o zosplatenie dozvedel až z prípisu žalobcu z 14.9.2012. Potom v súlade s § 563 OZ sa žalovaný dostal do omeškания s úhradou dlhu dňom 18.9.2012, keď súd vychádzal z predpokladu, že uvedený prípis bol žalovanému doručený 16.9.2012. Keďže žalovaný dňa 17.9.2012 úhradu nerealizoval, nasledujúcom dňom sa dostal do omeškания. Žalobcovi s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vznikol nárok na úrok z omeškания o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 18.9.2012 bola 0,75%, a tak žalobcovi vznikol nárok na 8,75% úrok z omeškания ročne, ale len zo sumy prísudku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Súd návrh žalobcu aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškания zamietol.

Žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný (61,84%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny zahŕňajúcej aj paušálnu náhradu nákladov, v časti zmluvnej pokuty a v časti úroku z omeškания je úspechom žalovaného (38,16%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žalobcovi priznal z účelne a hospodárne vynaložených trov konania 23,68%. V danom prípade súd považuje za účelné a hospodárne titulom trov právneho zastúpenia 2 úkony právnej pomoci podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (prevzatie zastúpenia z 29.7.2013 - Spr.436/13, písomné podanie z 8.8.2013) po 23,24 eur, režijný paušál vo výške 2 x 7,81 eur ako aj 20% DPH (12,42 eur), teda v úhrnnej výške 74,52 €, z ktorých súd čiastočne úspešnému žalobcovi priznal 23,68% vo výške 17,65 € a titulom iných trov konania súd žalobcovi za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 19,- eur priznal sumu 4,50 eur (23,68% z 19,- eur). Náhrada trov konania je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. splatná na účet právneho zástupcu žalobcu.

Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.